

OKRESNÁ PROKURATÚRA NITRA
Damborského 1, 949 99 Nitra 1

Číslo: 3 Pv 485/18/4403-17
EEČ: 2-32-196-2018

Nitra 28.11.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Nitra

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 28. 06. 2018 v čase od 17.00 hod. do 17.45 hod. v obci Zbehy v rodinnom dome s popisným číslom XXXXX sa vyhrážal poškodenej XXXXX, tým spôsobom, že po predchádzajúcich vulgárnych nadávkach na adresu poškodenej sa tejto začal vyhrážať, že ju zajebe a následne poškodenú jedenkrát dlaňou ruky udrel do zadnej strany hlavy, pričom vyhrážky s ohľadom na celkové správanie páchatel'a vzbudili u poškodenej XXXXX obavu z ich naplnenia,

Okresnému úradu v Nitre, odbor všeobecnej vnútornej správy,

nakoľko výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník PZ uznesením vydaným dňa 28.06.2018 začal podľa § 199

odsek 2 Trestného poriadku trestné stíhanie za prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, ČVS: XXXXX, a následne dňa 29.06.2018 uznesením vydaným podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX za prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, na vyššie uvedenom skutkovom základe.

Preskúmaním na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu bolo zistené, že poverený príslušník PZ v rámci vykonaného vyšetrovania ku skutku vypočul obvineného XXXXX, svedkyňu - poškodenú XXXXX, svedkyňu XXXXX, svedka XXXXX a do spisu doložil na vec sa vzťahujúce písomnosti a doklady.

Z výpovedí svedkyne - poškodenej XXXXX vyplýva, že dňa 28. 06. 2018 v čase okolo 17.45 hod. prišiel do ich rodinného domu v Zbehoch jej manžel XXXXX, s ktorým nežije v spoločnej domácnosti, a ktorý podal žiadosť o rozvod. Manžel na ňu spustil príval slov, že sa idú majetkovo vysporiadať a keď mu povedala, že nie je čo deliť, lebo majú dlhy, manžel jej začal nadávať, vyhrážal sa jej, že ju zajebe a jedenkrát ju udrel otvorenou dlaňou ruky do zadnej časti hlavy. na ňu spôsobom, že po predchádzajúcich vulgárnych nadávkach na adresu poškodenej sa tejto začal vyhrážať, že ju zajebe a následne poškodenú jedenkrát dlaňou ruky udrel do zadnej strany hlavy. Manžela sa bála a preto zavolala policajtov.

Obvinený XXXXX vo svojej výpovedi ku skutku uviedol, že to nie je pravda čo sa píše v uznesení o vznesení obvinenia. So ženou sa hádal, to je pravda, ale neudrel ju a ani sa jej nevyhrážal. Manželoka si to celé vymyslela, aby sa mu pomstila, lebo on na ňu minulý rok zavolať policajtov aj s jej dcérou a bola nakoniec odsúdená a má podmienku. Skoro celú hádku videla dcéra jeho manželky XXXXX aj s priateľom XXXXX.

XXXXX, dcéra poškodenej využila svoje právo odoprieť výpoveď podľa § 130 odsek 1 Trestného poriadku a ku skutku nevypovedala.

XXXXX ku skutku a k okolnostiam za akých k nemu malo dôjsť uviedol, že dňa 28. 06. 2018 v čase okolo 18:00 hod. sa nachádzal u svojej priateľky Regíny

v obci Zbehy, kde spal v izbe na poschodí, kde ho prišla zobudiť matka jeho priateľky, aby išiel vyhodit' z domu jej manžela Radomíra. Keď prišiel dole tak XXXXX a XXXXX sa hádali o nejakom majetkovom vysporiadaní, ale on tomu nevenoval pozornosť, lebo chcel mať s nimi pokoj a k vyhrážkam XXXXX voči XXXXX sa preto vyjadriť nevie. Potom prišla polícia a situácia sa ukludnila. Neskôr ku skutku dodal, že keď sa incident stal medzi XXXXX a jeho manželkou XXXXX, tak XXXXX bola pod vplyvom alkoholu a hádala sa s Radom, neustále na Rada niečo vykrikovala, stále doňho rýpala, pričom Rado bol kludný a povedal jej, aby doňho nerýpala. XXXXX mu povedala, aby jej dosvedčil, že Rado ju udrel, pričom mu pohrozila, že keď nepovie čo chce, tak ho vyhodí z jej domu, ale on s tým nesúhlasil, tak odišiel preč. Pred jeho očami XXXXX neublížil a ani sa jej nevyhrážal zabitím. XXXXX potom z ničoho nič zavolała políciu a spolu s Radom čakali na policajtov. XXXXX pred policajtmí povedala, že sa bála o svoj život ale on bol pri tom incidente a vôbec sa Rado nesprával voči Lenke agresívne. XXXXX pred policajtmí zahrála divadlo ako sa Rada bojí, dokonca aj jeho viackrát nabádala k tomu, aby vypovedal v jej prospech, lebo mu hrozila, že ho vyhodí z domu, ale on napriek tomu vždy povedal pravdu. Nebude predsa klamať, aby dal Lenke za pravdu. Rado má svoje chyby, ale určite nemá žiadny dôvod ubližovať Lenke. XXXXX je alkoholička a je schopná klamať, len aby dosiahla svoje. Aj v ten deň ako vznikol incident medzi Radom a Lenkou, tak spolu normálne v klude čakali na políciu, na Lenke vôbec nebolo vidno, že má z Rada strach. XXXXX to všetko hrala, aby Rada dostala z domu, pretože si našla mladšieho priateľa a Rada sa chcela zbaviť a riešila to tak, že si to celé oznámenie vymyslela a vykreslila podľa seba.

Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že XXXXX bol štyrikrát riešený za priestupky, z toho tri za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, pričom v dvoch prípadoch sa takéhoto priestupku dopustil voči XXXXX.

Z odpisu registra trestov obvineného XXXXX vyplýva, že nebol doposiaľ súdne trestaný.

Do vyšetrovacieho spisu sú doložené aj listiny týkajúce sa odsúdenia

poškodenej XXXXX, z obsahu ktorých vyplýva že poškodená XXXXX bola v minulosti trestne stíhaná a odsúdená za prečin nebezpečného vyhrážania, ktorého sa dopustila voči svojej dcére XXXXX, za čo jej bol rozsudkom s právoplatnosťou zo dňa 26.02.2018 uložený podmienený trest odňatia slobody s odkladom na skúšobnú dobu za súčasného uloženia protialkoholického liečenia ambulantnou formou.

Prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, sa dopustí ten, kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu.

Toto ustanovenie poskytuje ochranu jednotlivcom pred niektorými závažnými vyhrážkami.

Trestným činom podľa § 8 Trestného zákona je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone.

Pojmom znaky uvedené v tomto zákone sa rozumejú znaky objektívnej a subjektívnej povahy:

- a) objekt - zákonom chránený záujem;
- b) objektívna stránka - konanie, príp. opomenutie konania, príčinná súvislosť a následok;
- c) subjekt – páchatel’;
- d) subjektívna stránka - zavinenie, niekedy aj pohnútko páchatel’a.

Ak niektorý z uvedených znakov chýba, nie je možné hovoriť o spáchaní trestného činu.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v závažných vyhrážkach páchatel’a inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Pritom vždy treba brať do úvahy okolnosti konkrétneho prípadu a prihliadať aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa pri tomto trestnom čine vyžaduje úmysel páchatel’a konať spôsobom uvedeným zákonom (§ 15).

Vychádzajúc z obsahu vyššie zabezpečených dôkazov bolo bez pochyb zistené, že manželia XXXXX a XXXXX, ktorí spolu nežijú a sú v rozvodovom konaní,

majú medzi sebou dlhodobý konfliktný vzťah, ktorý dňa 28. 06. 2018 v čase od 17.00 hod. do 17.45 hod., na prízemí rodinného domu XXXXX v obci Zbehy, vyústil do ich vzájomnej hádky ohľadom ich možného majetkového vysporiadania po rozvode. V čase hádky sa v dome okrem manželov nachádzala aj ich dospelá dcéra XXXXX spolu s jej priateľom XXXXX, ktorý po tom ako ho XXXXX prišla požiadať, aby vyhodil XXXXX z domu, zišiel na prízemie domu a bol prítomný pri pokračujúcej hádke manželov, do ktorej nezasahoval, pretože správanie XXXXX bolo pokojné, nevykazovalo známky agresivity. V čase hádky boli obaja manželia pod vplyvom alkoholu a podľa svedka XXXXX, XXXXX neustále na XXXXX niečo vykrikovala, stále doňho rýpala, pričom Rado bol kludný. Hádku manželov XXXXX skončila po tom, ako XXXXX zavolala na políciu a oznámila, že jej manžel sa jej vyhráža, udrel ju rukou do hlavy a do hrude, má strach a urýchlene si žiada hliadku polície, lebo jej chce ublížiť. Počas vyťažovania polície možných svedkov incidentu, polícia zistila, že na mieste sa okrem oznamovateľky XXXXX a podozrivého XXXXX nachádzali aj dcéra oznamovateľky XXXXX spolu s jej priateľom XXXXX, ktorí ku skutku spoločne uviedli, že fyzické napadnutie nevideli, počuli len slovnú výmenu názorov ohľadom spoločného majetku Lenky a Radomíra. Oznamovateľka XXXXX lekárske ošetrenie odmietla, nakoľko konaním podozrivého jej neboli spôsobené zranenia.

Po vyhodnotení všetkých zabezpečených dôkazov, riadiac sa zásadou náležitého zistenia skutkového stavu veci (§ 2 odsek 10 Trestného poriadku) a zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 odsek 12 Trestného poriadku), nie je možné prijať záver o naplnení všetkých obligatórnych znakov posudzovaného trestného činu, a to najmä pre absenciu okolností rozhodných pre posúdenie tohto prípadu, pretože z konania poškodenej a tiež z celkového chovania obvineného vôbec nevyplýva, že povaha a intenzita možných vyhrážok a možného napadnutia poškodenej mala a mohla mať za následok taký vplyv na prežívanie poškodenej, že sa ich zľakla alebo že by im uverila. V tejto súvislosti je potrebné poukázať zvlášť na tú skutočnosť, že poškodená, ktorá sa mala báť vyhrážok a správania obvineného, ktoré jej mal povedať dňa 28. 06. 2018 v podvečerných hodinách, pokračovala v hádke s obvineným a zotrvala v jeho prítomnosti aj po tom ako kontaktovala políciu.

Skutočnosť, že by sa poškodená mala báť vyhrážok alebo správania obvineného nevyplýva ani z výpovede svedka XXXXX a ani z policajného vyťažovania svedkyne XXXXX, ktorí popreli akékoľvek násilie alebo vyhrážky smrťou

či ujmu na zdraví XXXXX voči poškodenej, pričom svedok XXXXX opakovane vo svojich výpovediach vylúčil možnú obavu poškodenej o jej zdravie a život alebo agresívne správanie obvineného voči poškodenej a na potvrdenie uviedol, že pred jeho očami obvinený neublížil poškodenej a ani sa jej nevyhrážal zabitím a poškodená zavolała políciu z ničoho nič, na ktorú čakala bez akýchkoľvek obáv spolu s obvineným a pred políciou podľa neho poškodená zahrála divadlo ako sa Rada bojí, pričom svedka XXXXX viackrát nabádala k tomu, aby vypovedal v jej prospech. Podľa svedka XXXXX to poškodená všetko hrala, aby obvineného dostala z domu, pretože si našla mladšieho priateľa a svojho manžela sa chcela zbaviť, čo riešila tak, že si to celé vymyslela a vykreslila podľa seba.

V týchto súvislostiach je potrebné brať do úvahy aj samotnú osobnosť poškodenej XXXXX, ktorá je orgánom činným v trestnom konaní známa z ich predchádzajúcej činnosti ako osoba trestne stíhaná a odsúdená za prečin nebezpečného vyhrážania, ktorého sa dopustila voči svojej dcére XXXXX aj s použitím fyzického násillia voči nej, a u ktorej bol v roku 2017 znalcom XXXXX znaleckým psychiatrickým vyšetrením zistený abúzus alkoholu s vývojom v závislosti v iniciálnom štádiu, so somatickými následkami alkoholizmu a poruchami správania počas stavov alkoholovej opojenosti, a pre to jej bolo súdom uložené ochranné protialkoholické liečenie v ambulantnej forme, ktoré ako sa zdá neplní svoj účel.

Posúdením týchto konkrétnych okolností vyšetřovaného prípadu možno konštatovať, že konaním obvineného XXXXX nedošlo k naplneniu všetkých obligatórných znakov skutkovej podstaty prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, a to najmä objektívnej stránky uvedeného trestného činu, ktorou je konanie páchatel'a, pretože z vykonaného dokazovania, predovšetkým z výpovede svedka XXXXX a tiež iných dôkazov vyplynulo, že správanie obvineného nevzbudilo u poškodenej „vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým jej bolo vyhrážané“ (XXXXX ČR), pretože z celkového správania poškodenej, ktorej neboli spôsobené zranenia a ktorá zjavne nemala strach z ďalšieho konania obvineného a zrejme preto pokojne zotrvala v jeho blízkosti ako aj z konania obvineného vôbec nevyplýva, že povaha a intenzita možných vyhrážok mohla mať a mala za následok taký vplyv na prežívanie poškodenej, že sa ich zľakla alebo že by im uverila, a to najmä s poukazom na skutočnosti vyplývajúce z vykonaného konania.

Ďalším preskúmaním vyšetrovacieho spisu bolo zistené, že konaním obvineného XXXXX nedošlo ani k naplneniu inej skutkovej podstaty niektorého z trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona.

Napriek uvedenému bolo však preukázané, že obvinený sa voči poškodenej XXXXX, dopustil istého nevhodného a spoločensky nežiaduceho správania v podobe jeho snahy vyriešiť majetkové spory formou hádky s manželkou, za ktorou prišiel v inkriminovaný deň pod vplyvom alkoholu a ktoré by príslušný orgán mohol posúdiť ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „Zákon o priestupkoch“).

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku, prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Pretože skutkom obvineného XXXXX nedošlo k spáchaniu prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona Trestného zákona a týmto skutkom nedošlo k spáchaniu ani iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona ale zároveň výsledky dokazovania preukazujú, že ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom, preto podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku je potrebné postúpiť vec inému orgánu na prejednanie priestupku.

S poukazom na už uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Soňa Struhárová
prokurátorka